

Villányi László

Villányi László 1938-ban született Hódmezővásárhelyen. Általános és középiskoláit is itt végezte el. 1957-től a Budapesti Műszaki Egyetemen folytatta tanulmányait, ahol a textiltechnológiai szakon gépészmérnöki oklevelet szerzett.

1962-től a Hódmezővásárhelyi Divat Kötöttárugyárban (HÓDIKÖT) dolgozott. A gyakorlati év után fejlesztési és beruházási főosztályt vezetett. Később vezérigazgatóhelyettes lett, majd 1997-ben, mint vezérigazgató vonult nyugállományba. 1972-től 1983-ig a Szegedi Textilipari Szakközéiskola kihelyezett tagozatán is oktatott.

Kiemelkedő szerepet vállalt a gyár teljes rekonstrukciójának előkészítésében és megvalósításában. Elvégezte a fejlesztésekhez tervezett gépek, berendezések és technológiai feladatok műszaki -gazdasági számításait. Bevezetett egy olyan eljárást pulóvergyártásban, ami még ma is különlegesnek számít: Angliából beszerzett síkhurkológépeken a szabásvonalnak megfelelő formában készülnek a termékek alkatrészei. A gyártási veszteségek minimalizálásával a nagy értékű alapanyagok gazdaságosan dolgozhatók fel. E gépek egy része még jelenleg is működik, német és egy olasz utódcégnél Hódmezővásárhelyen.

Az 1980-as évek közepéig több mint egymilliárd forintos beruházással kialakult az ország egyik legnagyobb kötöttárugyára, több mint 5000 fővel. A termelt felsőruházati termékek száma megközelítette a tízmillió darabot évente. 1984-ben megállapodott a Brüsszelben működő Nemzetközi Gyapjú Titkársággal a Wool-Mark minősítésű gyapjútermékek előállítására. E kötöttáruk értékesítése elsősorban a nyugati országok felé történt.

A legkorszerűbb gépek kiválasztása, majd később a termékek piaci elhelyezése érdekében jelentős kapcsolatokat épített ki a gépgyártókkal és nagykereskedőkkel. A nagy mennyiségű kötöttáru külföldi piaci elhelyezése érdekében a világ több mint 50 országával voltak üzleti kapcsolatai.

Az 1980-as évek végén alapvetően megváltoztak a piaci feltételek, egyre nehezebb volt az értékesítés. Megkezdődött a nagy gyár több részre osztása. 1989–1990-ben alapítója volt három nagy (amerikai–magyar, angol–magyar, német–magyar) vegyesvállalatnak, amelyek jegyzett tőkéje meghaladta a nyolc millió dollárt. A vegyesvállalatok irányításában aktívan közreműködött.

1965 óta tagja a Textilipari, Műszaki és Tudományos Egyesületnek. Szakmai és közéleti munkássága elismeréseként több kitüntetést kapott, többek között: Év legszebb terméke első díja (1968), Kiváló Dolgozó (1970, 1976, 1982), Kiváló Társadalmi Munkáért (1986), A Könnyűipar Kiváló Dolgozója (1983), a Műegyetem által adományozott Aranydiploma (2014).